

Skrivelse av Msciwój Swigon och Britt-Mari Canhasi (båda SDI om Hantering av dialog kring frivillig återvandring (RS 2025-1002))

Vid regionstyrelsens sammanträde den 18 november 2025 anmäls ärendet "Dialog kring frivillig återvandring med Nationell samordnare för arbetet med frivillig återvandring" (RS 2025-1002). Regionen har mottagit en formell inbjudan där regeringen efterfrågar dialog med regionala ledningsgrupper om förutsättningar och behov kopplade till frivillig återvandring.

I inbjudan framgår att regioner är centrala aktörer inom regional utveckling och samordning och att deras erfarenheter är viktiga för kommitténs arbete.

Det är mot denna bakgrund anmärkningsvärt att Region Stockholm tidigare valt att inte svara på regeringens remiss av SOU 2025:83 "Ett nationellt förbud mot tiggeri". Den utredningen analyserar hur ett nationellt tiggeriförbud kan utformas, hur tillsyn och undantag ska regleras samt hur tiggeri påverkar trygghet, ordning och offentliga miljöer. Utredningen tar dessutom upp hur tiggeri påverkar kollektivtrafikens miljö, sjukvårdens möten med utsatta grupper och hur offentliga resurser belastas när tiggeri förekommer i stor omfattning.

Trots detta och trots att Region Stockholm varje dag möter problematiken i både kollektivtrafiken och hälso- och sjukvården avstod Region Stockholm från att lämna remissvar. När frågan om det uteblivna remissvaret ställdes direkt till regiondirektör Emma Lennartsson, blev svaret att regionen saknar kompetens i frågan. Detta är svårt att förena med regionens faktiska verksamhetserfarenheter, eftersom både kollektivtrafiken och vården hanterar konsekvenserna av tiggeri och social utsatthet varje dag.

Det finns därför skäl att ställa frågan hur dialogen kring frivillig återvandring nu avses att hanteras. Risken finns att regionen ännu en gång väljer passivitet trots att regeringen uttryckligen efterfrågar regional kunskap och erfarenhet.

Region Stockholm har ett tydligt ansvar att bidra när regeringen efterfrågar underlag som baseras på regionens verksamheter. Regionens erfarenheter av migrationens konsekvenser inom både

sjukvård och kollektivtrafik är betydande. Dessa erfarenheter är direkt relevanta både för arbetet med frivillig återvandring och för regeringens bredare kriminalitets- och trygghetsarbete.

Det är därför rimligt att regionstyrelsen tydliggör hur man avser att agera i detta ärende och hur man säkerställer att man inte återigen avstår från att delta, trots att frågorna berör regionens vardagliga verksamhet.

Vi önskar därför att skrivelsens frågor besvaras:

1. Hur avser Region Stockholm att hantera regeringens begäran om dialog kring frivillig återvandring?
2. Avser regionen att denna gång delta aktivt och bidra med underlag baserade på regionens verksamheter och om inte, hur motiveras detta mot bakgrund av att regionen tidigare valde att inte svara på remissen av SOU 2025:83?

Msciwoj Swigon
Britt-Mari Canhasi